

LUMINA LUMII

„Eu sunt Lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții” (Ioan 8,12)

Publicație a Parohiei ortodoxe române „Toți Sfinții” - Grenoble

Numărul 5

Aprilie 2005

„Hristos a înviat în morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le.”

† Mitropolitul Iosif

SCRISOARE PASTORALĂ LA SFINTELE PASTI 2005

Către tot clerul, cinul monahal
și poporul dreptslăvitor din întreaga Mitropolie

„Să rămânem în Lumina lui Hristos”

Prea Cucernici Părinți, Iubiți Credincioși,

HRISTOS A ÎNVIAT !

Sfintele Paști, Învierea Domnului, este sărbătoarea cea mai luminoasă a creștinătății și temelia credinței noastre. Prin Învierea Sa din morți, Iisus Hristos ni

se descoperă în mod desăvârșit a fi Dumnezeu adevărat. De asemenea, ne descoperă și taina propriei noastre învieri din morți, căci „înviind El însuși a treia zi ... făcându-S-a începătură celor adormiți” (Liturgia sfântului Vasile cel Mare). Iar sfântul Apostol Pavel spune : „Precum în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia” (I Cor 15, 22).

Încă de la Botez, Învierea lui Hristos lucrează în noi. Prin Botez ne „îmbrăcăm în Hristos” și ne facem părtași la toate ale Sale, deci și Învierii. În Botez - afundarea în apă - renaștem în Hristos cel înviat, făcându-ne părtași harului Învierii, luminii Învierii lui Hristos. De aceea, și purtăm în mâini lumină, după ieșirea din apa botezului. Este lumina cea materială, dar care ne trimite spre cea nematerială, a prezenței lui Hristos Cel Înviat în noi. De aceea, Botezul (afundarea în apă) este numit și sfânta Luminare. În Botez Îl primim pe Hristos în noi și trăim luminați de prezența Sfintei Treimi, prezență care ne transfigurează viața prin dragostea pe care Tatăl Ceresc ne-o arată în Fiul Său Cel Mort și Înviat, și pe care o sădește și în noi prin prezența Duhului Sfânt, revărsat și El peste noi și în noi, tot la Botez.

În marea Sa dragoste, prin mila, bunătatea și blândețea fără măsură pentru oile cele pierdute, Dumnezeu ia suferința noastră și chiar moartea asupra Sa, pentru a ne aduce lumina: o altă lumină, Lumina vieții în Hristos, cea prin care vedem sensul a tot ceea ce Dumnezeu a creat și în primul rând sensul vieții noastre, acela că nu suntem făcuți pentru moarte, ci pentru viață. Primim lumina lui Hristos la Botez, apoi venim din nou să o căutăm, simbolic și real în același timp, în

noaptea de Paști, an de an. Dar este numai pentru a ne aminti și crede că această lumină este de fapt în noi. În noaptea sfântă a Învierii, lumina lui Hristos rămâne din nou cu mare putere în sufletele noastre însetate, pentru că Îl căutăm și Îl dorim pe Hristos, Cel pe Care L-am primit și urmat la Botez, și care ne caută El Însuși și ne luminează iadul și moartea noastră prin Învierea Sa.

Lumina harului și a prezenței lui Hristos o trăim și o avem și atunci când, după ce am pierdut-o prin păcat și prin uitare, sau căutând neștiutori doar lumina care vine din înțelepciunea acestei lumi, ne punem la picioarele Crucii lui Hristos și înțelegem dragostea nesfârșită pe care ne-o poartă, văzând dincolo de Cruce, de Golgota, zorii fericirii veșnice care ne așteaptă prin Învierea Lui. Din suferința și agonia Crucii, din întunericul mormântului, va răsări Lumina cea neapusă a Învierii. În Ghetsimani și pe Cruce, Dumnezeu-Omul trăiește și simte ca un om toate chinurile și fricile și neputințele noastre. Le trăiește pe toate acestea din dragoste pentru noi, dar și pentru că se abandonează voinței Tatălui. „Nu voia Mea, ci voia Ta să se facă!”, zice în Ghetsimani, iar apoi, pe Cruce: „Părinte, în mâinile Tale încredințez duhul Meu” (Luca 23, 46).

Și iată că dintr-o dată roadele iubirii și ascultării se arată și totul se răstoarnă. „Crucea devine Înviere. Crucea anunță Paștele... Iadul și moartea dispar înaintea focului iubirii dumnezeiești, asemenea unei picături neînsemnate de ură.” Moartea devine acum doar o trecere spre Viață. Porțile iadului s-au sfărâmat, iar acolo pătrunde lumina Dumnezeirii, lumina Taborului, pe care Hristos ne face să o vedem prin sfinții Apostoli chiar înainte de pogorârea Sa în moarte și în iad. Și toate, până și iadul, vor fi scăldate în lumina Învierii.

Lumina ne vine de la Dumnezeu-Omul Care rupe lanțurile iadului și face să pătrundă lumina Sa pretutindeni: în cer, pe pământ și chiar în iad.

Ne este frică de viață, de moarte, de lume și de oameni doar atunci când nu avem lumina lui Hristos.

Dar cum să rămânem în lumina lui Hristos? Doar El ne-o poate dăruii și reînnoi, prin iertare. Dacă totuși vedem neputințele și greșelele noastre, înseamnă că mai este lumină, dar nu deplină, atâta timp cât nu le îndepărtăm de la noi. În Cuvântul și în viața lui Hristos găsim Lumina cea adevărată. Lumea în care trăim are mare nevoie azi de această lumină, pe care o caută, dar nu o găsește pentru că o închipuie așa cum nu este. Lumina lui Hristos este în noi și lumea o vede și prin noi, creștinii. Lumina aceasta vine de la El: „Eu sunt lumina lumii; cel ce-mi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina Vieții” (In. 8, 12). „Voi sunteți lumina lumii... Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât ei să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri” (Mt. 5, 14, 16).

Pentru a fi lumină și a o răspândi în jur, trebuie mai întâi să avem Lumina. Pentru a o avea, trebuie să o căutăm. Pentru a o căuta, trebuie să știm unde. Iar Lumina este Hristos Însuși, Care trăind în noi face din fiecare o lumină a lumii.

Iubiți frați și surori în Hristos,

Luminați fiind de lumina Învierii, rugați-L pe Domnul nostru Iisus Hristos să vă ajute în faptele bune spre care El ne cheamă.

H R I S T O S A Î N V I A T !

† Mitropolitul Iosif
Paris, Sfintele Paști 2005

Cuvânt la Învierea Domnului - Sf. Ioan Gură de Aur

De este cineva binecredincios și iubitor de Dumnezeu, să se bucure de acest Praznic frumos și luminat. De este cineva slugă înțeleaptă, să intre, bucurându-se, întru bucuria Domnului său. De s-a ostenit cineva postind, să-și ia acum răsplata. De a lucrat cineva din ceasul întâi, să-și primească astăzi plata cea dreaptă. De a venit cineva după ceasul al treilea, mulțumind să prăznuiască. De a ajuns cineva după ceasul al șaselea, să nu se îndoiască nicidecum, căci cu nimic nu va fi păgubit.

De a întârziat cineva până în ceasul al nouălea, să se apropie, nicidecum îndoindu-se. De a ajuns cineva abia în ceasul al unsprezecelea, să nu se teamă din pricina întârzierii, căci darnic fiind Stăpânul, primește pe cel de pe urmă ca și pe cel dintâi, odihnește pe cel din al unsprezecelea ceas ca și pe cel ce a lucrat din ceasul dintâi; și pe cel de pe urmă miluiește, și pe cel dintâi mângâie; și același plătește și acestuia dăruiește; și faptele le primește, și gândul îl ține în seamă, și lucrul îl prețuiește, și voința o laudă. Pentru aceasta, intrați toți întru bucuria Domnului nostru: și cei dintâi și cei de al doilea, luați plata. Bogații și săracii împreună bucurați-vă. Cei ce v-ați înfrânat și cei

leneși, cinstiți ziua. Cei ce ați postit și cei ce n-ați postit, veseliți-vă astăzi. Masa este plină, ospătați-vă toți. Vițelul este mult, nimeni să nu iasă flămând. Gustați toți din ospățul credinței; împărtășiți-vă toți din bogăția bunătății. Să nu se plângă nimeni de lipsă, că s-a arătat Împărăția cea de obște.

Nimeni să nu se tânguiască pentru păcate, că din mormânt iertare a răsărit. Nimeni să nu se teamă de moarte, că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului; a stins-o pe ea Cel ce a fost ținut de ea. Prădat-a iadul Cel ce S-a pogorât în iad; umplutu-l-a de amărăciune, fiindcă a gustat din trupul Lui. Și aceasta mai înainte înțelegând-o Isaia a grăit: Iadul, zice, s-a amărât, întâmpinându-te pe Tine jos; amărātu-s-a, că s-a stricat. S-a amărât că a fost batjocorit; s-a amărât că a fost că a fost omorât; s-a amărât că s-a surpat; s-a amărât că a fost legat. A primit un trup și de Dumnezeu a fost lovit. A primit pământ și s-a întâlnit cu cerul. A primit ceea ce vedea și a căzut prin ceea ce nu vedea. Unde-ți este, moarte, boldul? Unde îți este, iadule, biruința? Înviat-a Hristos și tu ai fost nimicit. Sculatu-s-a Hristos și au cazut diavoli. Înviat-a Hristos și se bucură îngerii. Înviat-a Hristos și viața stăpânește. Înviat-a Hristos și nici un mort nu este în groapă; că Hristos, sculându-se din morți, începătură celor adormiți s-a făcut. Lui se cuvine slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

Predică la Învierea Domnului – Arhim. Ilie Cleopa

„Hristos a înviat din morți, fiind începătură (a învierii) celor adormiți” (I Cor. 15, 20)

Hristos a înviat ! Iubiți credincioși,

Astăzi prăznuim praznicul praznicelor și sărbătoarea sărbătorilor. Astăzi este bucurie duhovnicească pretutindeni în lumea creștină. Astăzi Domnul și Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos a luminat toate prin învierea Sa. Cerul și pământul după cuviință să se veselească, căci lumina Învierii Domnului a umplut de lumină cerul și pământul și iadul și pe toți cei ținuți în legăturile morții cu nădejdea învierii, la veșnică veselie i-au adus prin coborârea Mântuitorului în iad. Astăzi Hristos, viața noastră a pus temelie nouă neamului omenesc prin învierea Sa și a încununat toate minunile preaslăvite făcute de El pe pământ.

Astăzi este ziua Învierii Domnului, biruința împăcării, surprerea războiului, stricarea morții și înfrângerea diavolului. Astăzi după dreptate ni se cade să repetăm cuvintele profetului Isaia: *Unde-ți este, moarte, biruința ta? Unde-ți este, moarte, boldul tău?* (Osea 13, 14; I Corinteni 15, 55). Astăzi ușile de aramă le-a zdrobit Stăpînul Iisus Hristos și pe însăși numirea morții a schimbat-o, căci nu se mai numește moarte, ci somn. Mai înainte de venirea lui Hristos și de iconomia Crucii, însuși numele morții era foarte înfricoșat. Că omul cel dintâi, după ce a fost creat de Dumnezeu, cu

moarte a fost amenințat: *Din pomul cunoașterii binelui și răului să nu mănânci, căci, în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit* (Facere 2, 17).

Și proorocul David zice prin Duhul Sfînt: *Moartea păcătoșilor este cumplită* (Psalm 33, 20). Dar nu numai moarte se numea despărțirea sufletului de trup, ci și iad. Ascultă și pe patriarhul Iacob, zicînd: *Veți pogori bătrînețele mele în iad* (Facere 42, 38). Iar proorocul David zice: *Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mîna iadului* (Psalm 48, 16).

Dar după ce Hristos Dumnezeu nostru S-a adus jertfă pe cruce pentru noi și a înviat din morți, a transformat moartea în somn, ca un iubitor de oameni. Căci în loc de moarte, adormire și somn se zice mutarea noastră din cele de aici. Ascultă însuși pe Mîntuitorul, zicînd: *Lazăr, prietenul nostru, a adormit și merg să-l trezesc* (Ioan 11, 11). Căci precum ne este nouă ușor a scula pe cel ce doarme, așa și Stăpînul nostru Cel de obște poate învia pe cei morți. Însă de vreme ce cuvîntul zis de Domnul era nou și străin și ucenicii nu l-au înțeles, mai arătat le-a zis: *Lazăr a murit!* (Ioan 11, 14).

Încă și marele Apostol Pavel, dascălul lumii, scriind tesalonicenilor, zice: *Despre cei ce au adormit, nu voim să fiți în neștiință, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde. Că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, îi va aduce împreună cu El. Noi cei vii, care vom fi rămas pînă la venirea Domnului, nu vom lua înaintea celor adormiți* (I Tesaloniceni 4, 13-15).

Ați văzut, fraților, că pretutindenea moartea se numește adormire și somn? Ați văzut cît de strălucită este biruința Învierii lui Hristos? Prin Învierea Domnului nenumărate bunătăți ni s-au dat. Prin înviere amăgirea diavolilor s-a pierdut. Prin înviere biruim moartea. Prin înviere trecem cu vederea viața cea de acum. Prin înviere către răsplata cea veșnică ne sîrguim. Prin înviere, cu trup fiind înfășurați, de cei fără trup ne apropiem dacă vom voi.

Astăzi biruințele cele strălucite ale noastre s-au făcut. Astăzi Hristos Domnul a biruit moartea și pe tiranul diavol l-a surpat, iar nouă cale către mîntuire prin înviere ne-a dăruit. Deci toți să ne bucurăm, să săltăm și să ne veselim că Mîntuitorul a biruit moartea și iadul și pentru mîntuirea noastră pe toate le-a lucrat.

În cele ce urmează dorim să arătăm pe scurt cu ce fel de trup vor învia sfinții și dreptii lui Dumnezeu, precum și păcătoșii, în ziua învierii cea de obște de la sfîrșitul lumii. Despre acestea vorbind, aducem în mijloc cuvîntul Sfintei Scripturi, care arată că patru vor fi însușirile și darurile sfinților și ale dreptilor la învierea cea de apoi. Acest adevăr îl arată prealuminat marele Apostol Pavel, care zice: *Se seamănă trupul întru stricăciune, înviază întru nestricăciune. Iată darul nestricăciunii! Se seamănă întru necinste, înviază întru slavă. Iată darul strălucirii! Despre acest dar al strălucirii, și Domnul a zis: Atunci dreptii vor străluci ca soarele întru împărăția Tatălui lor* (Matei 13, 43). *Se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere. Iată darul puterii! Se seamănă trup firesc, înviază trup duhovnicesc. Iată darul subțirătății! Cei înviați vor avea trupuri ușoare, duhovnicești, nestricăcioase, adică nemuritoare, asemenea îngerilor* (I Corinteni 15, 42-44).

Dar fiindcă am amintit și de trupurile păcătoșilor din vremea învierii, să știți că mare deosebire vor avea trupurile celor răi de ale sfinților și dreptilor în ziua judecării de apoi. Trupurile păcătoșilor vor arăta starea cumplită în care au trăit pe pămînt și înfricoșatele pedepse ce îi așteaptă, cînd le va zice Domnul: *Duce-ți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui* (Matei 25, 41).

Și vor fi trupurile acestora înfricoșate la vedere și pline de spaimă. În locul strălucirii se vor îmbrăca cu adînc de întuneric, care va semăna cu întunericul cel din afară al iadului. Și după cum strălucirea fericiților va fi însoțită de frumusețe preaminunată, tot așa, trupurile păcătoșilor vor avea mare spaimă și urîciune. Și măcar că vor avea nestricăciune ca și dreptii, această nestricăciune o vor avea pentru a se chinui veșnic în iad și niciodată a se mistui.

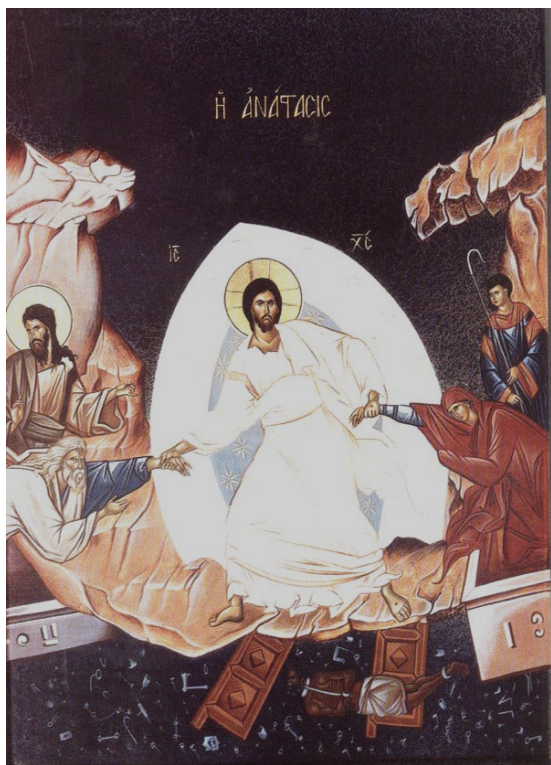
Însă, dacă dorim să avem fericire veșnică la învierea de apoi, să nu fim fără de grijă, ci cu frică și cutremur să slujim Preabunului nostru Dumnezeu pînă la ultima noastră suflare. Chiar dacă cineva ar fi împodobit cu toate faptele bune, nu poate fi fără grijă în veacul de acum. Mîntuitorul ne spune că: *Cine va răbda pînă la sfîrșit, acela se va mîntui* (Matei 10, 22). Să luăm pildă de la corăbierii care vin cu corăbiile pline de multe bogății și bunătăți. Ei priveghează pururea, chiar

cînd ajung la liman sînt cu mare grijă ca nu cumva să se lovească cu corabia de vreo stîncă și să li se întîmple primejdie și pagubă mare.

Auziți ce zice dumnezeiescul părinte Ioan Gură de Aur în această privință: "Să nu fim nepăsători și nerecunoscători față de binefacerile care le-am luat prin Învierea Domnului. Nici să zicem: iată, Postul Mare a trecut, de acum putem să fim fără de grijă. Căci acum, mai mult decît înainte, trebuie să avem mare grijă pentru suflet ca nu cumva trupul întărindu-se, pe suflet să-l facă mai neputincios. Ca nu purtînd grijă pentru rob, de stăpîn să ne lenevim. Căci nevoița noastră duhovnicească este pentru toată viața".

Iubiți credincioși,

Zice Sfîntul Apostol Pavel: *Oricine se luptă, se înfrînează de la toate* (I Corinteni 9, 25). Iar Sfîntul Ioan Gură de Aur zice: "Am lepădat povara postului, dar n-am lepădat și rodul postului.

Căci este cu neputință și osteneala postului a o lepăda și rodul postului a-l secera. A trecut osteneala nevoițelor, dar să nu treacă rîvna faptelor bune. S-a dus postul, dar să rămînă evlavia. A trecut postul cel trupesc, dar n-a trecut și postul cel duhovnicesc, care este mai bun decît acela, iar acela pentru acesta s-a făcut".

Prin postul duhovnicesc înțelegem lucrarea faptelor bune, pe care sîntem datori să le facem toți cei ce sîntem botezați în numele Preasfîntei Treimi și credem în Hristos Cel înviat din morți. În fruntea faptelor bune care ne ajută cel mai mult la mîntuirea sufletului este iubirea creștină. Fără iubire, fără iertare și milostenie nu este mîntuire, nu sînt Paști, nici bucurie în suflet, nici înviere din moartea păcatelor, nici pace în inimile noastre.

Iată o istorioară adevărată despre doi creștini certați unul cu altul, care s-au împăcat în noaptea de Înviere. Doi oameni, buni prieteni creștini, au ajuns la o ceartă din lucrarea diavolului de la niște lucruri de nimic. Unul, din fire mai iute, l-a înjurat și l-a insultat greu pe celălalt cu prilejul unei întîlniri familiare. Și

astfel s-a așternut între ei o mare dușmănie. Deși cel ocărit și batjocorit dorea să-l dea în judecată pe cel ce l-a nedreptățit și l-a înjurat, mai ales că la acest lucru îl îndemneau mulți, el totuși n-a făcut aceasta și dorea din toată inima să restabilească pacea și prietenia cea mai dinainte. Dar celălalt nu voia cu nici un chip să-l înțeleagă, ci spre dușmănie îl pornea prin purtările și vorbele sale cele rele.

A început Postul Mare, se apropiau Sfintele Paști și între ei nici o schimbare nu se făcuse, măcar că mergeau amîndoi în fiecare Duminică la Sfînta Biserică. În Sîmbăta Mare s-au spovedit amîndoi, urmînd să se împărtășească la Sfînta Liturghie, în noaptea Învierii. Preotul, care cunoștea bine ce se petrecea între ei, îl povățuia de multe ori pe cel ce întreținea starea de dușmănie, ca să-și revizuiască gîndurile și vorbele sale și să-și ceară iertare. Același îndemn și canon stăruitor de pocăință i-a dat și la spovedanie. Dar el, deși s-a făgăduit, n-a făcut aceasta. Spre miezul nopții, clopotele cu sunetul lor duios, chemau poporul la Sfînta Înviere. Unul a pășit pragul bisericii cu adîncă mîhnire în inimă, că nu este iertat de vecinul său. Al doilea a intrat în biserică cu frică pentru că nu și-a îndeplinit canonul, ci avea încă răutate și dușmănie, la care îl îndemna mereu blestematul diavol.

Slujba Învierii se desfășura înălțător în mireasma dumnezeiască ce plutea în Sfînta Biserică. Duios și convingător a început la strană cîntarea: "Ziua Învierii și să ne luminăm cu prăznuirea și unul pe altul să ne îmbrățișăm. Și să zicem, fraților, și celor ce ne urăsc pe noi, să iertăm toate pentru înviere și așa să strigăm: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcînd și celor

din morminte viață dăruindu-le". Fiori puternici i-au zguduit sufletul și trupul, lacrimi fierbinți i se prelingeau pe obraz și rotea ochii în toate părțile ca să vadă pe vecinul său. Nu i-a fost greu să-l descopere.

Chiar în acel moment, acela se strecura prin mulțime către dînsul, i-a ieșit înainte și s-au îmbrățișat, zicînd încet: "Hristos a înviat!" După răspunsul plin de dragoste al vecinului: "Adevărat a înviat!", a adăugat cu și mai multe lacrimi în ochi: "Iartă-mă, dragul meu, iartă-mă! Nu se va mai întîmpla niciodată felul cum m-am purtat cu tine. Sfînta Înviere a lucrat puternic asupra mea și m-a învățat că nu-i bine, nici evanghelic, nici creștinește, nu-i omenește ceea ce am făcut eu cu tine, în timp ce tu ai răbdat și așteptat cu încredere acest ceas al împăcării. Astfel satana s-a prăbușit, Hristos Domnul S-a preaslăvit prin lucrarea puternică a Învierii Sale, dușmănia s-a spulberat, pacea și dragostea s-au reșezat între ei la vremea convenită și cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste au primit Sfînta Împărtășanie. Domnul Cel pururea viu și prezent în Taina Sfîntei Euharistii i-a binecuvîntat și le-a întărit împăcarea, care n-a mai fost tulburată în timpul vieții lor, deși răutăciosul diavol căuta să-i tulbure din nou.

Cît de mult are de învățat fiecare din noi, din acest exemplu zguduitor de reînțoarcere sinceră la Hristos a acestor două suflete și de retrăire adevărată în El, prin biruința puternică a Sfîntei Învieri! Cît de mult ar trebui noi să ne revizuim gîndurile, simțirile și purtările și să ne apropiem cu inima înfrîntă și smerită, cu inima plină de credință și dragoste de Potirul Sfîntei Împărtășanii, ca să-L primim pe Hristos Domnul nostru Cel pururea viu și gata oricînd să se sălășluiască între noi, precum spune așa de limpede în Sfînta Sa Evanghelie: *Cel ce mănîncă Trupul Meu și bea Sîngele Meu, rămîne întru Mine și Eu întru el* (Ioan 6, 56).

Vrem noi să ne hotărîm pentru aceasta? Este spre folosul nostru, spre folosul vieții pămîntești și cerești. Pentru că numai uniți cu Domnul nostru Iisus Hristos vom putea înțelege mai bine și mai adînc adevăratul rost al vieții noastre pămîntești. Vom pași sigur biruitori pe drumul sfîntei desăvîrșiri morale și spre slăvile nesfîrșitei viețuirii în cele cerești.

Astăzi este Paștile Domnului. Astăzi Hristos, Viața noastră, a biruit moartea, iadul și pe diavolul. Astăzi ni s-au deschis porțile raiului și ale Împărăției Cerurilor. Astăzi îngerii se bucură împreună și preamăresc pe Dumnezeu.

Deci să lepădăm din casele și inimile noastre toată răutatea, toată întristarea și păcatul și să primim cu bucurie pe Hristos Cel înviat. Să ne închinăm Crucii pe care S-a răstignit Hristos. Să sărutăm mormîntul din care a înviat Domnul. Să urmăm cu credință și nădejde pe Mîntuitorul nostru, împreună cu Maica Domnului, cu Apostolii, cu toți sfinții, cu părinții și înaintașii noștri. Să ne sărutăm duhovnicește frate cu frate, să ne împăcăm, să ne iubim unii pe alții căci astăzi am dobîndit iertarea și mîntuirea prin Înviere. Nimeni să nu fie trist, nimeni să nu-și piardă credința și nădejdea în necazurile vieții, căci Hristos Cel înviat este cu noi. Îl purtăm în noi și rămîne în veci cu noi, de vom rămîne în dragostea Lui și-I vom păzi poruncile.

Cu această credință dătătoare de viață, care ne dă putere și biruință, să cîntăm împreună cîntarea Învierii: "Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcînd și celor din morminte viață dăruindu-le". A m i n.

Hristos a înviat !

Programul slujbelor Parohiei

Duminicile: 15 mai, 29 mai, 12 iunie, 26 iunie (hramul Parohiei): Utrenia 08:45, Sfînta Liturghie 10:15.

Colegiul de redacție : Pr. Cătălin Adrian Cordoș, Cristian Dascălu (redactor-șef), Corina Veersé.

Parohia „Toți Sfinții”- Grenoble, France. Mitropolia Ortodoxă Română pentru Europa Occidentală și Meridională.

Centre Oecuménique de Poisat , Place George Brassens, 38320 Poisat, France. Site web : <http://toussaints.free.fr>

Contact : Pr. Cătălin Adrian Cordoș , tel : 06.14.26.31.21, e-mail : ccordos@yahoo.com

---